

11. Taajuusalueen operaatiot

Fourier-muunnos

Kuvan spektrianalyysi

Suodatus taajuusalueella

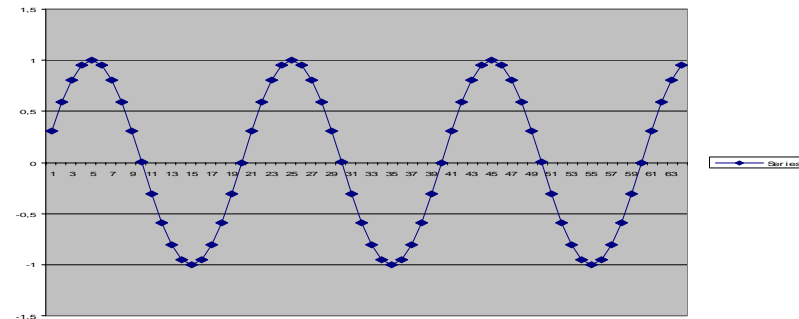
Dekonvoluutio

Taajuus- eli frekvenssitarkastelun idea

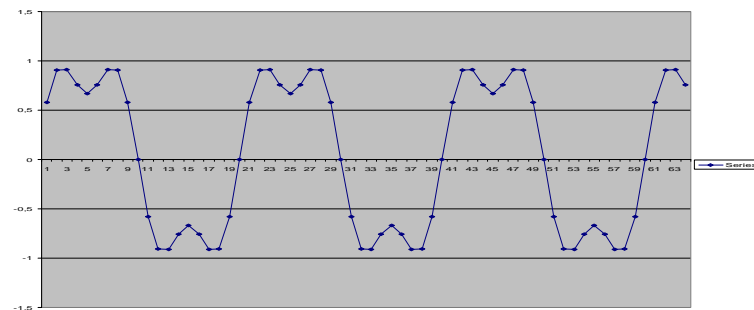
- Kuvan esitysmuodon muutos eritaajuisten *jaksollisten* komponenttien yhdeksi
- Kuvan sävyjen hitaat/nopeat vaihtelut kuvautuvat taajuuskomponenttien kertoimiin.
- Miksi tällainen muunnos?
  - Monet operaatiot (esim. suodatus) kätevämpiä taajuusalueella
  - Käyttö kuvan pakkauksessa (JPEG)

Esimerkki: siniaaltojen yhdistelmiä

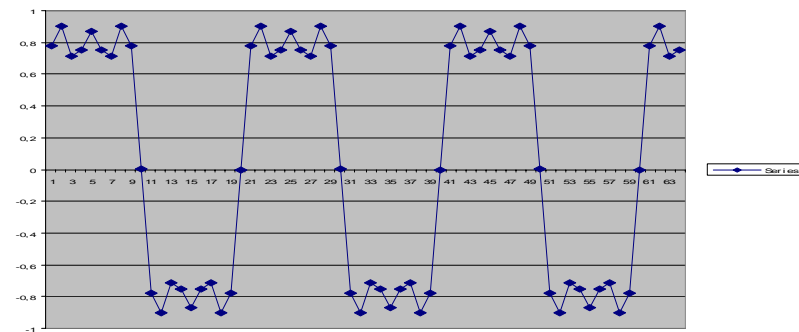
Yksi siniaalto

Kaksi siniaaltoja

Kolme siniaaltoja

Fourier-teorian perusteet

- Jokainen jaksollinen funktio f (jakson pituus L) voidaan esittää muodossa

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \left[a_n \cos \frac{2\pi nx}{L} + b_n \sin \frac{2\pi nx}{L} \right]$$

- 2-ulotteinen funktio vastaavasti:

$$f(x, y) = \sum_{u=0}^{\infty} \sum_{v=0}^{\infty} \left[a_{u,v} \cos \frac{2\pi(ux + vy)}{L} + b_{u,v} \sin \frac{2\pi(ux + vy)}{L} \right]$$

- $a_{u,v}$ ja $b_{u,v}$ ovat taajuuskomponenttien kertoimet

Yleinen (jatkuva) Fourier-muunnos

- Jatkuvan funktion f Fourier-muunnos:

$$F(u) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) [\cos(2\pi ux) - i \sin(2\pi ux)] dx$$

- Käänteismuunnos lähes identtinen:

$$f(x) = \int_{-\infty}^{\infty} F(u) [\cos(2\pi ux) + i \sin(2\pi ux)] du$$

- Huom! Liikutaan kompleksialueella.

Diskreetti Fourier-muunnos

- Sovelletaan äärelliselle pistejoukolla
- Integraalien sijasta äärellisiä summia
- Diskreetin funktion esittäminen eritaajuisten sini- ja kosinifunktioiden (ns. kantafunktioiden) avulla
- Muunnoksen tulos = summaesityksen kertoimet
- Käänteismuunnos (lähes) identtinen.
- Ketju: $f \rightarrow$ Fourier-muunnos $\rightarrow$ jokin operaatio $\rightarrow$ käänteismuunnos $\rightarrow f'$

2-ulotteinen diskreetti Fourier-muunnos

- Tiedetään kuvafunktio $f(x,y)$, $x,y=0, \dots, N-1$

$$F(u, v) = \frac{1}{N} \sum_{x=0}^{N-1} \sum_{y=0}^{N-1} f(x, y) \left[\cos \frac{2\pi(ux + vy)}{N} - i \sin \frac{2\pi(ux + vy)}{N} \right]$$

- Käänteismuunnos:

$$f(x, y) = \frac{1}{N} \sum_{u=0}^{N-1} \sum_{v=0}^{N-1} F(u, v) \left[\cos \frac{2\pi(ux + vy)}{N} + i \sin \frac{2\pi(ux + vy)}{N} \right]$$

Huomioita muunnoksesta

- Lähtökohta (f) ja tulos (F) molemmat $N \times N$ -matriiseja (yleis. $M \times N$).
- Muunnoksessa ei katoa informaatiota, vaan f voidaan palauttaa periaatteessa tarkasti (laskentatarkkuuden rajoissa).
- F -matriisin alkiot kertovat, miten voimakkaina kantafunktioita vastaavat kirkkausvaihtelut esiintyvät kuvassa.
- Ongelma: F -arvot kompleksilukuja.

Kuvan spektrit

- F :n esitys kahtena reaalmatriisina
- Merkitään (polaariesitys & Eulerin kaava):

$$F(u, v) = R(u, v) + iI(u, v) = |F(u, v)|e^{i\phi(u, v)}$$

missä *amplitudispektri*:

$$|F(u, v)| = \sqrt{R^2(u, v) + I^2(u, v)}$$

ja *vaihespektri*:

$$\phi(u, v) = \arctan \frac{I(u, v)}{R(u, v)}$$

Spektrien tulkinta

- Amplitudispektri $|F(u, v)|$ sisältää kuvan piirteet ja niiden kirkkaudet.

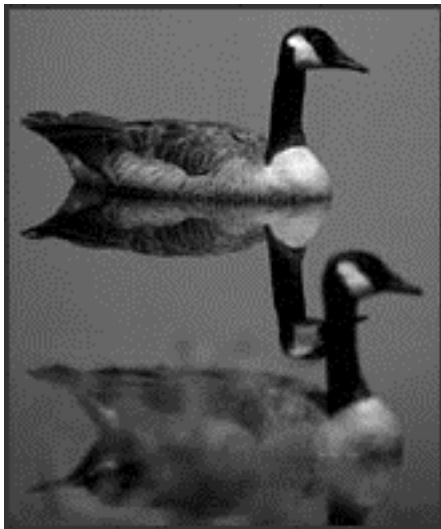
Huom. ns. *tehospektri* on

$$|F(u, v)|^2 = R^2(u, v) + I^2(u, v)$$

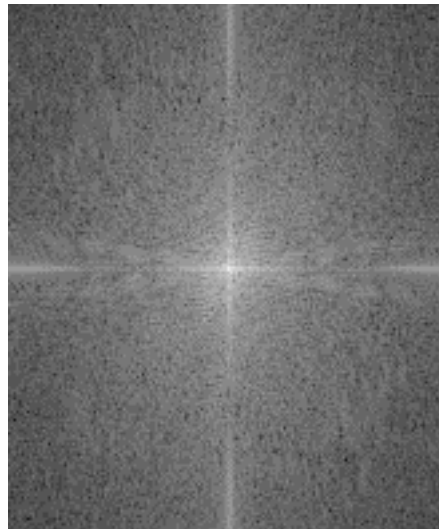
- Vaihespektri sisältää piirteiden muodot.
- Spektrejä voidaan tarkastella myös kuvallisina esityksinä (huom. origo yleensä keskellä):
  - Amplitudispektrin kuva sisältää kirkkaita pisteitä ja linjoja, joita voidaan tulkita
  - Vaihespektrin visuaalinen tulkinta vaikeaa

Esimerkki spektreistä

Alkuperäinen kuva

Tehospektri

Vaihespektri

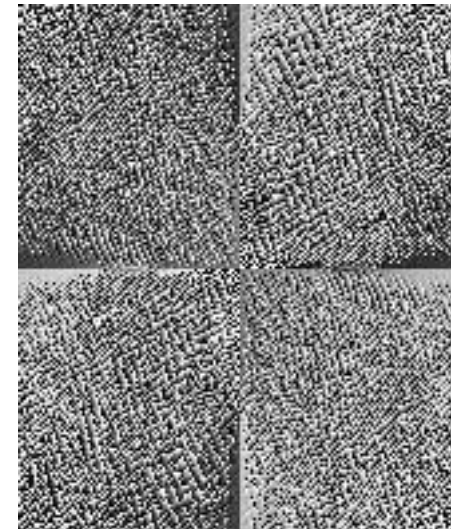
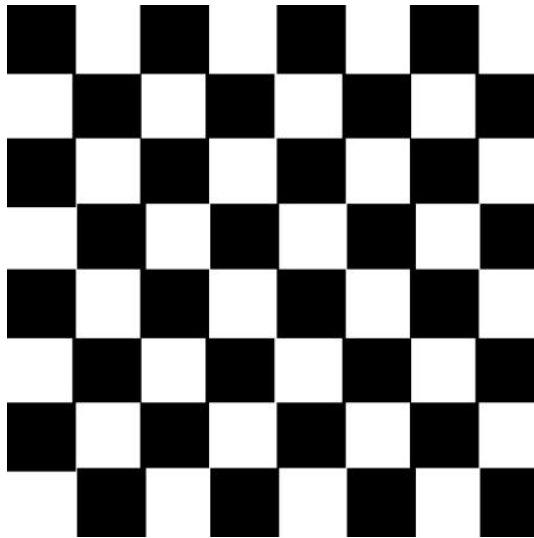

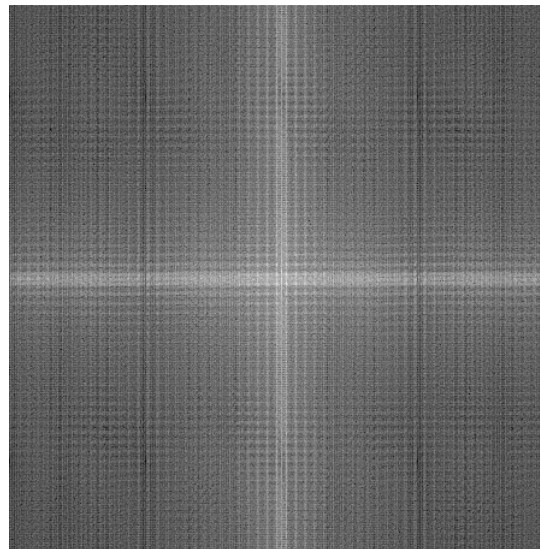
Photo Credit: US Fish and Wildlife Service
Archive: Gimp-Savvy

Toinen esimerkki

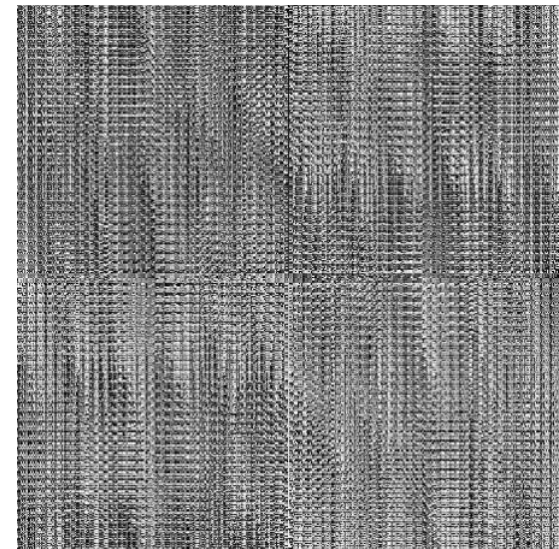
Alkuperäinen kuva

Tehospektri

Vaihespektri

Lisää Fourier-muunnoksen ominaisuuksia

- *Jaksollisuus*: $F(u, v)$ toistaa itseään äärettömiin N :n kokoisissa jaksoissa.
- *Kuvatulkinta*: Vasen ja oikea reuna vierekkäin, samoin ylä- ja alareuna (vrt. konvoluutio kuvan reunoilla).
- *Ns. konjugaattisymmetria*: $|F(u, v)| = |F(-u, -v)|$
Spektri sisältää siis puolet redundanssia (mutta: luvut kompleksilukuja; sama määrä infoa kuin alkuperäisessä kuvassa)

Nopea Fourier-muunnos (FFT)

- Peruskaavan kompleksisuus $O(N^4)$
- 1. nopeutus: Muunnos *separoituva*:
  - Ensin Fourier-muunnos y :n, sitten x :n suhteen (tai päinvastoin) $\rightarrow O(N^3)$
- 2. nopeutus: *Hajoita-ja-hallitse*:
  - N -kokoinen Fourier-muunnos voidaan laskea kahden $N/2$ -kokoisen (toisiaan muistuttavan) muunnoksen summana
  - *Rekursio*, kunnes $N=2$
- 2-ulotteisen FFT:n kompleksisuus : $O(N^2 \log N)$
- Perusversio: N muotoa 2^k , tarvittaessa laajennetaan kuvaa 0-arvoilla.

Suodatus taajuusalueella

- 'Luonnollisempaa' kuin konvoluutio spatiaalisella alueella.
- Voidaan määritellä tarkasti vaikutus spatiaalisiin taajuuksiin, eli kuva-alueella ilmeneviin (säännöllisiin) vaihteluihin.
- Konvoluutiota vastaava operaatio on kätevä toteuttaa taajuusalueella.

Suodattimen siirtofunktio

- Suodatuksen tuloskuva Fourier-muunnettuna:
 $G(u, v) = F(u, v)H(u, v)$
  - F = kuvan spektri
  - H = *suodattimen siirtofunktio* = konvoluutiokernel
Fourier-muunnettuna
  - Tulo lasketaan alkioittain, laskut kompleksilukualueella
- Useimmat suodattimet eivät vaikuta vaihespektriin, vain amplitudispektriin

Konvoluutioteoreema

- Perustavaa laatua oleva tulos:

$$f * h \leftrightarrow FH$$

Uusi konvoluution laskentaproseduuri:

1. Lasketaan kuvan f Fourier-muunnos F
  2. Lasketaan ytimen h Fourier-muunnos H
  3. Lasketaan tulo FH alkioittain
  4. Muodostetaan FH :n käänteismuunnos
- Huom! Konvoluutioytimen tulee olla samankokoinen kuin kuva – laajennus nolilla.

Laskentatyömäärien vertailu

- Oletukset: kuva $N \times N$, ydin $n \times n$
- Spatiaaliseen esitykseen liittyvä työmäärä: $O(N^2 n^2)$
- Taajuusesitykseen liittyvä työmäärä:
  - 2 x Fourier + käänteinen: $O(N^2 \log M)$
  - Suodatus: $O(N^2)$ kertolaskua
  - Yhteensä: $O(N^2 \log M)$
  - Kannattaa, jos n (ytimen koko) suuri

Alipäästösuodatin taajuusalueella

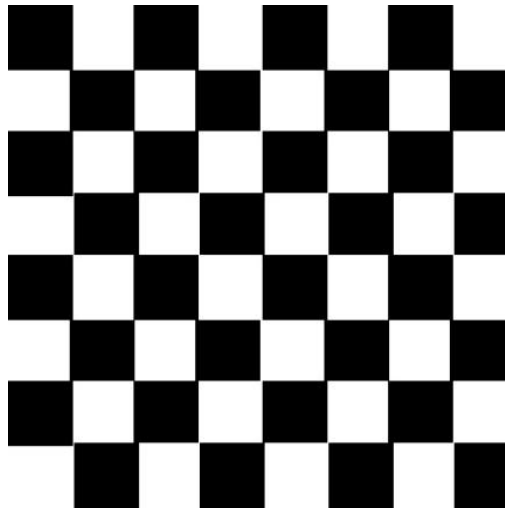
- 'Ideaalisuodatin' (ei tarkoita 'paras') eliminoi korkeat taajuudet tiettyyn rajaan asti.
- Suodattimen siirtofunktio

$$H(u, v) = \begin{cases} 1, & \text{jos } r(u, v) \leq r_0 \\ 0, & \text{jos } r(u, v) > r_0 \end{cases}$$

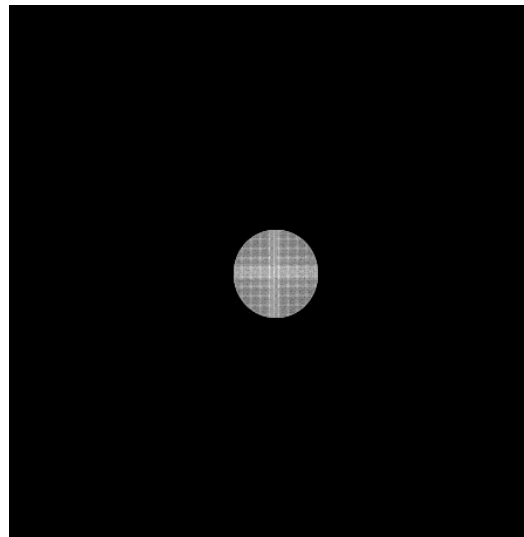
- r_0 = suodattimen säde
- $r(u, v) = \sqrt{u^2 + v^2}$ = etäisyys spektrin origosta
- Samentaa, synnyttää väreilyä
- Vastaava konvoluutioydin sisältää rengasmaisia aaltoja jotka 'reagoivat' kohteiden äärioviivoihin.

Esimerkki ideaalisesta alipäästösuodatuksesta

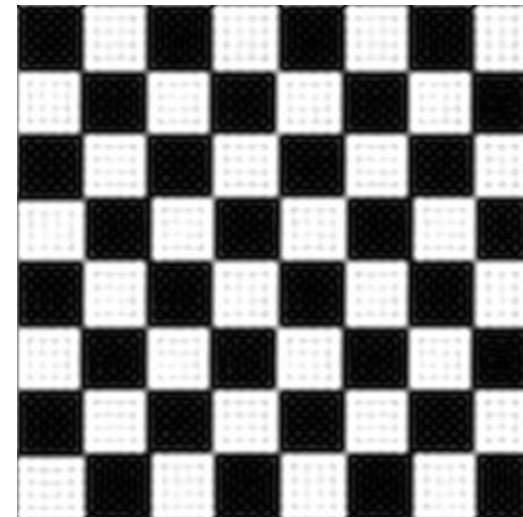
Alkuperäinen

Siirtofunktio-tehospektri

Tulos

Butterworthin alipäästösuodatin

- Klassinen siirtofunktio; $\frac{1}{1 + (r(u, v) / r_0)^{2n}}$
lähenee 0:aa
  - r_0 = etäisyys, jossa H on pudonnut puoleen max-arvosta
  - n = säätöparametri (esim. 1-3);
pieni n : loiva pudotus, iso n : jyrkempi
- Ehkäisee tuloskuvan väreilyn
- Vaihtoehto: Gaussin suodatin; Gaussin funktion Fourier-muunnos on myös Gaussin funktio

Ylipäästösuodatus taajuusalueella

- 'Ideaalinen' ylipäästösuodatin eliminoi matalat taajuudet tiettyyn rajaan asti

$$H_S(u, v) = \begin{cases} 0, & \text{jos } r(u, v) < r_0 \\ 1, & \text{jos } r(u, v) \geq r_0 \end{cases}$$

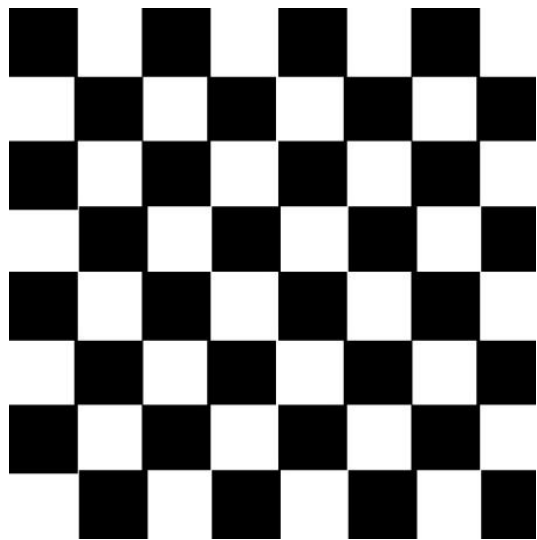
- Tuottaa kuvaan väreilyä, vältetään esim. *Butterworthin ylipäästösuodattimella*

$$H(u, v) = \frac{1}{1 + (r_0 / r(u, v))^{2n}}$$

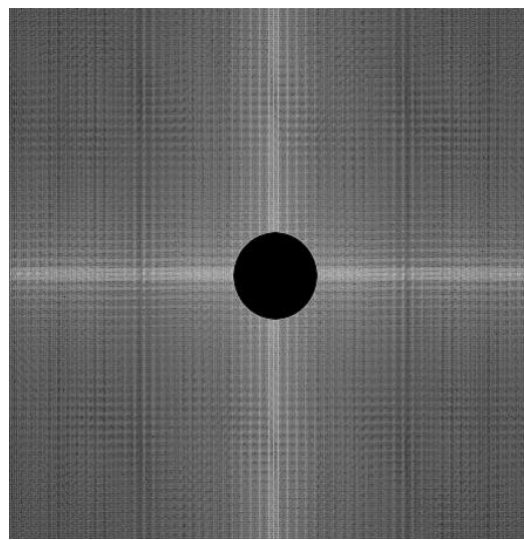
- Lähestyy ideaalisuodatinta kun $n \rightarrow \infty$

Esimerkki ideaalisesta ylipäästösuodattimesta

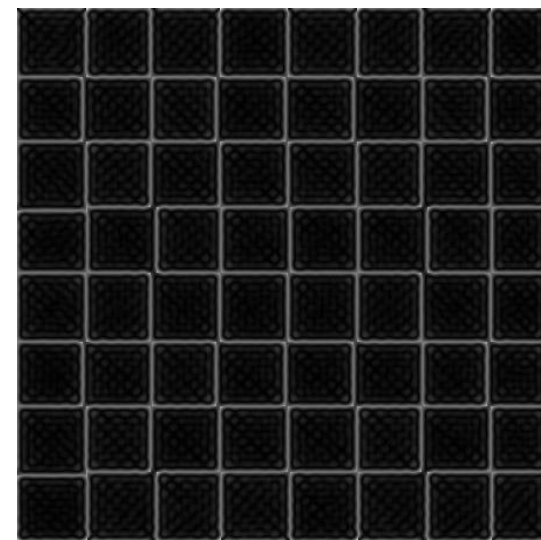
Alkuperäinen

Siirtofunktio-tehospektri

Tulos

Kaistanpäästö-/kaistanestosuodatin

- Voidaan määritellä ali-/ylipäästösuodattimien yhdelmänä (säteet r_{low} ja r_{high}).
- Yleensä määritellään kaistan keskisäteen r_0 ja kaistan leveyden Ω avulla.
- *Butterworthin kaistanestosuodatin:*

$$H_s(r) = \frac{1}{1 + [\Omega r / (r^2 - r_0^2)]^{2n}}, \text{ missä } r = \sqrt{u^2 + v^2}$$

- *Butterworthin kaistanpäästösuodatin:*
 $H_p(r) = 1 - H_s(r)$

Jaksollisten häiriöiden poisto

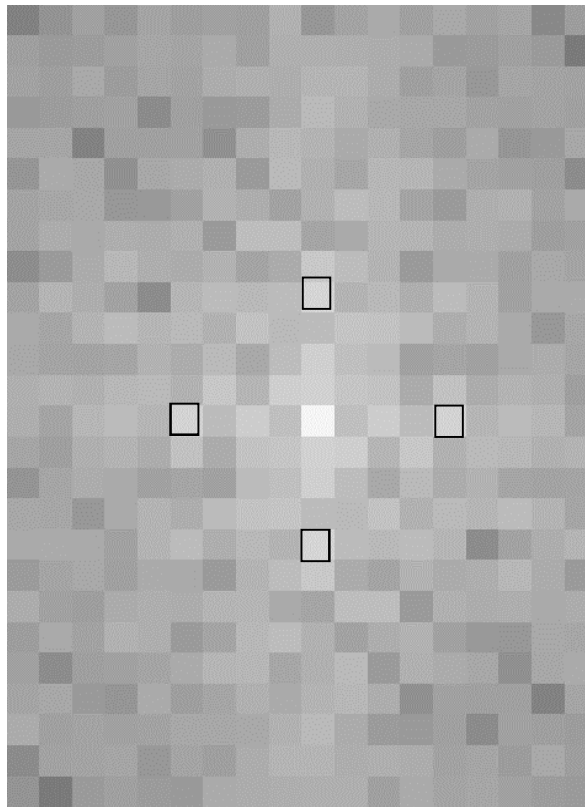
- Esim. videokuvan muodostuksessa läheiset sähkömekaaniset laitteet voivat aiheuttaa häiriöitä.
- Häiriöt yleensä jaksollisia (vastaten häiriölaitteen taajuutta)
- Siniaaltomuotoinen häiriö näkyy spektrikuvassa kirkkaana pisteparina
- Häiriö voidaan poistaa poistamalla ko. taajuudet (tarvitaan spektrin editori).

Esimerkki jaksollisesta häiriöstä

Talo, jossa
siniaaltohäiriöitä

Spektrin suurennos
häiriökohdat merkattu

Häiriökohdat
nollattu

Häiriölähteitä

- Kuvanmuodostuslaitteen synnyttämä kohina
- Epätarkka fokusointi
- Liikkuva kohde (→pyrstömäisyys)
- Kameran liike kuvaustilanteessa
- Ilmakehän häiriöt kaukokuvissa

Häiriöiden mallinnus

- Ajatusmalli: Huono kuva $\hat{f}$ tuloksena hyvän kuvan f samennuksesta konvoluutiolla h , ja kohinan ε lisäyksestä

$$\hat{f}(x, y) = f(x, y) * h(x, y) + \varepsilon(x, y)$$

- Huom! $h(x,y)$ ja $\varepsilon(x,y)$ voivat vaihdella pikselikohtaisesti.
- Yksinkertaistus: Häiriöt spatiaalisesti invariantteja, kohina vähäinen:

$$\hat{f}(x, y) = f(x, y) * h$$

Dekonvoluution idea

- Jotta hyvä kuva $f(x,y)$ voitaisiin tuottaa, tarvittaisiin konvoluutiolle käänteinen operaatio, mutta:
  - Samennusydin h tuntematon
  - Jos tunnetaan, miten käännetään?
- h :ta kutsutaan 'pisteenlevitysfunktioksi' (*point spread function, PSF*)
  - Kuvaa, miten pisteen 'energia' levinnyt ympäristöön kuvanmuodostuksessa.

PSF:n johtaminen

- Voidaan joskus johtaa teoreettisista tarkasteluista.
- Kuvanottotilanteesta voidaan tehdä päätelmiä.
- Liikkeen aiheuttama sumeus: kohteen suunta, nopeus ja kuvan valotusaika määräävät häiriön suunnan ja pituuden pikseleinä
- Voidaan tehdä mittauksia kuvasta: pisteen/reunan hajaantuminen.

Käänteissuodatin

- Helppo taajuusalueella: konvoluutioteoreeman mukaan Fourier-muunnoksille pätee:

$$\widehat{F}(u, v) = F(u, v)H(u, v)$$

- H on *moduloinnin siirtofunktio* (Modulation Transfer Function, MTF)
- Häiriöttömän kuvan johtaminen

$$F(u, v) = \widehat{F}(u, v) \frac{1}{H(u, v)}$$

- $1/H(u, v)$ on ns. *käänteissuodatin*

Dekonvoluution ongelmia

- MTF (= $H(u, v)$) voi tulla nolaksi $\rightarrow$ nolalla jako
- Jos ei kohinaa ($\varepsilon(x, y) = 0$), myös $\hat{F}(u, v) = 0 \rightarrow 0/0$, arvo epämääräinen
- Jos kohinaa on, niin (merk. $E = \text{Fourier}(\varepsilon)$):

$$\hat{F}(u, v) = F(u, v)H(u, v) + E(u, v)$$

$$F(u, v) = \frac{\hat{F}(u, v)}{H(u, v)} - \frac{E(u, v)}{H(u, v)}$$

- $E(u, v)/H(u, v)$ voi tulla mieliv. suureksi; ratkaisuja:
  - Jos $H(u, v) < \text{kynnysarvo}$, niin $F(u, v) \leftarrow 0$
  - Rajoit. käännteissuod. tietylle etäisyydelle ($\rightarrow$ väreitä)
  - *Wiener-suodatin*: kohinan varianssi mukaan kaavaan